

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. november 2005

om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

(meddelt under nummer K(2005) 2673)

(2005/842/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

overdragne opgave kan udføres, og stå i et rimeligt forhold hertil («nødvendighedskriteriet»). Endelig må udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 86, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 16 skal Fællesskabet inden for rammerne af sine beføjelser og med forbehold af artikel 73, 86 og 87 sørge for, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse udføres på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres formål.
- (2) For at visse tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse skal kunne udføres på vilkår, som gør det muligt for dem at opfylde deres formål, kan det være nødvendigt, at staten yder finansiel støtte til hel eller delvis dækning af de særlige omkostninger, der er forbundet med forpligtelserne til offentlig tjeneste. I overensstemmelse med traktatens artikel 295 og fortolkningen heraf i De Europæiske Fællesskabers Domstols og Ret i Første Instans' retspraksis er det ud fra et fællesskabsretligt synspunkt uden betydning, om disse tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse udføres af offentlige eller af private virksomheder.
- (3) I traktatens artikel 86, stk. 2, fastsættes det, at virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet traktatens bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne. Artikel 86, stk. 2, åbner dog mulighed for at gøre en undtagelse fra traktatens regler, når en række betingelser er opfyldt. For det første skal staten ved en konkret retsakt have overdraget en virksomhed at udføre en bestemt opgave. For det andet skal den opgave, der overdrages, dreje sig om en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. For det tredje skal denne undtagelse være nødvendig for, at den

- (4) I sin dom i Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH ⁽¹⁾ («Altmark») statuerede EF-Domstolen, at kompensation for offentlig tjeneste ikke udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, når følgende fire betingelser alle er opfyldt. For det første skal den modtagende virksomhed faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret. For det andet skal de kriterier, der danner grundlag for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde. For det tredje må kompensationen ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. Endelig gælder det, at når udvælgelsen af den virksomhed, der skal have overdraget en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en offentlig indkøbsprocedure, som giver mulighed for at udvælge den tilbudsgiver, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, skal størrelsen af den nødvendige kompensation fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne.
- (5) Når disse fire kriterier er opfyldt, anses kompensation for offentlig tjeneste ikke for at udgøre statsstøtte, og bestemmelserne i traktatens artikel 87 og 88 finder ikke anvendelse. Hvis medlemsstaterne ikke overholder disse kriterier, og de almindelige betingelser for anvendelse af traktatens artikel 87, stk. 1, er opfyldt, udgør kompensation for offentlig tjeneste derimod statsstøtte, der er underlagt bestemmelserne i traktatens artikel 73, 86, 87 og 88. Denne beslutning bør derfor kun finde anvendelse på kompensation for offentlig tjeneste i det omfang, den udgør statsstøtte.

⁽¹⁾ Sml. 2003 I, s. 7747.

- (6) Traktatens artikel 86, stk. 3, giver Kommissionen beføjelse til nærmere at fastsætte, hvordan undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 86, stk. 2, skal fortolkes, og hvilken rækkevidde den har, samt til i det fornødne omfang at opstille regler, der kan sikre en effektiv kontrol med, om betingelserne i artikel 86, stk. 2, er opfyldt. Der bør derfor fastsættes nærmere bestemmelser om, på hvilke betingelser visse kompensationsordninger er forenelige med artikel 86, stk. 2, og ikke er underlagt forhåndsanmeldelsespligten efter traktatens artikel 88, stk. 3.
- (7) Sådan støtte kan kun erklæres for forenelig med traktaten, når den ydes med det formål at sikre udførelsen af tjenesteydelser, der reelt er tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 86, stk. 2. Det fremgår klart af retspraksis, at medlemsstaterne har vide skønsbeføjelser med hensyn til, hvilke tjenesteydelser der kan betragtes som værende af almindelig økonomisk interesse, undtagen i de sektorer, hvor der findes fællesskabsregler herom. Undtagen i de sektorer, hvor der findes sådanne fællesskabsregler, er det derfor Kommissionens opgave at sikre, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ikke defineres på en måde, der er åbenlyst forkert.
- (8) For at traktatens artikel 86, stk. 2, skal kunne finde anvendelse, skal den støttemodtagende virksomhed specifikt af medlemsstaten have fået overdraget at udføre en bestemt tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Ifølge den retspraksis, der findes om fortolkningen af traktatens artikel 86, stk. 2, skal den retsakt, hvorved opgaven overdrages, mindst indeholde en præcis angivelse af, hvilke forpligtelser til offentlig tjeneste der påhviler den involverede virksomhed, og af deres omfang og varighed, og virksomheden skal være klart identificeret.
- (9) For at sikre, at kriterierne i traktatens artikel 86, stk. 2, er opfyldt, er det nødvendigt at fastsætte en række nærmere betingelser, der skal opfyldes, når en virksomhed får overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Der kan nemlig kun foretages en korrekt beregning af og kontrol med kompensationen, hvis de forpligtelser til offentlig tjeneste, der påhviler virksomhederne, og statens eventuelle forpligtelser er klart fastlagt i en officiel retsakt udstedt af de kompetente offentlige myndigheder i den pågældende medlemsstat. Denne retsakts form kan være forskellig fra den ene medlemsstat til den anden, men den bør mindst indeholde en præcis angivelse af, hvilke forpligtelser til offentlig tjeneste der påhviler den pågældende virksomhed, og af disses omfang og varighed, hvilken virksomhed opgaven overdrages til, og hvilke omkostninger den skal bære.
- (10) Ved fastlæggelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste og ved vurderingen af, om de pågældende virksomheder opfylder disse forpligtelser, opfordres medlemsstaterne til at foretage brede høringer, især af brugerne.
- (11) For at undgå uberettigede konkurrencefordrejninger indeholder traktatens artikel 86, stk. 2, et krav om, at kompensationen ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til dækning af de omkostninger, der er forbundet med at opfylde forpligtelsen til offentlig tjeneste, under hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste. Dette krav skal forstås sådan, at kompensationen ikke må overstige virksomhedens reelle omkostninger.
- (12) Kompensation, der overstiger, hvad der er nødvendigt til dækning af den pågældende virksomheds omkostninger, er ikke nødvendig for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og udgør som følge heraf uforenelig statsstøtte, der skal tilbagebetales til staten. Kompensation, der er ydet til udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, men som af virksomheden reelt anvendes til aktiviteter på et andet marked, er ikke nødvendig for at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og udgør som følge heraf også uforenelig statsstøtte, der skal tilbagebetales.
- (13) For at sikre, at nødvendighedskriteriet i traktatens artikel 86, stk. 2, er opfyldt, er det nødvendigt at fastsætte regler for beregning af og kontrol med størrelsen af kompensation. Medlemsstaterne bør regelmæssigt kontrollere, at den kompensation, der ydes, ikke resulterer i overkompensation. For at give virksomhederne og medlemsstaterne et vist spillerum bør det dog, hvis overkompensationen ikke overstiger 10 % af den årlige kompensation, være muligt at fremføre denne overkompensation til den efterfølgende periode og fratække den i den kompensation, der ellers skulle være ydet. Virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse inden for socialt boligbyggeri, kan have stærkt svingende indtægter, bl.a. på grund af risikoen for manglende huslejebetaling. Når disse virksomheder kun er aktive inden for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, bør det være muligt at fremføre enhver overkompensation i løbet af en periode til den efterfølgende periode med et beløb svarende til op til 20 % af den årlige kompensation.

- (14) I det omfang, hvor en sådan kompensation ydes til virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, hvor kompensationen ikke overstiger omkostningerne ved disse tjenesteydelser, og hvor de i denne beslutning fastsatte tærskler er overholdt, finder Kommissionen, at udviklingen i samhandelen ikke påvirkes på en måde, der strider mod Fællesskabets interesse. I sådanne tilfælde finder Kommissionen, at kompensationen bør anses for at udgøre statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 86, stk. 2.
- (15) Ydelse af mindre beløb i kompensation til virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og hvis omsætning er begrænset, vil ikke kunne påvirke udviklingen i samhandelen og konkurrencen på en måde, der strider mod Fællesskabets interesse. Når de betingelser, der opstilles i nærværende beslutning, er opfyldt, bør der derfor ikke kræves forhåndsanmeldelse. Anmeldelsesfritagelsens anvendelsesområde bør fastlægges under hensyntagen til omsætningen i de virksomheder, der har modtaget kompensation for offentlig tjeneste, samt denne kompensations størrelse.
- (16) Hospitaler og virksomheder med ansvar for socialt boligbyggeri, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, frembyder særlige karakteristika, som der bør tages hensyn til. Der bør i særdeleshed tages hensyn til, at på det indre markeds nuværende udviklingsstade er omfanget af de konkurrencefordrejninger, der kan opstå i disse sektorer, ikke nødvendigvis proportionalt med omsætnings- og kompensationsniveauet. Hospitaler, der yder lægebehandling, herunder akut lægehjælp og andre tjenester i direkte tilknytning til deres hovedvirksomhed, bl.a. inden for forskning, og virksomheder med ansvar for socialt boligbyggeri, der tilvejebringer boliger til mindrebemidlede eller vanskeligt stillede samfundsgrupper, der af økonomiske grunde er ude af stand til at skaffe sig en bolig på markedsvilkår, bør være fritaget for anmeldelsespligten efter denne beslutning, selv om den kompensation, de modtager, overstiger tærsklerne i denne beslutning, forudsat at de tjenesteydelser, de tilvejebringer, af den pågældende medlemsstat er defineret som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- (17) Traktatens artikel 73 er *lex specialis* i forhold til artikel 86, stk. 2. Artikel 73 indeholder regler for kompensation for offentlig tjeneste i landtransportsektoren. Disse bestemmelser er blevet uddybet i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje ⁽¹⁾, der opstiller generelle betingelser for forpligtelserne til offentlig tjeneste i landtransportsektoren og fastsætter fremgangsmåder for beregning af kompensation. Forordning (EØF) nr. 1191/69 fritager enhver kompensation i landtransportsektoren, der opfylder disse betingelser, for anmeldelsespligten efter traktatens artikel 88, stk. 3. Forordningen giver også medlemsstaterne mulighed for at fravige bestemmelserne, når der er tale om virksomheder, der udelukkende udfører transportydelser i byer og forstæder eller regioner. Når denne fravigelse finder anvendelse, er enhver kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste, for så vidt som den udgør statsstøtte, underlagt bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1107/70 af 4. juni 1970 om støtte, som ydes inden for sektoren for transporter med jernbaner, ad landeveje og sejlbare vandveje ⁽²⁾. Ifølge »Altmark«-dommen kan kompensation, der ikke opfylder betingelserne i artikel 73, ikke erklæres for forenelig med traktaten på grundlag af artikel 86, stk. 2, eller nogen anden traktatbestemmelse. En sådan kompensation bør som følge heraf ikke være omfattet af denne beslutning.
- (18) I modsætning til landtransport er sø- og lufttransport underlagt traktatens artikel 86, stk. 2. En række regler for kompensation for offentlig tjeneste i luft- og søtransportsektoren findes i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet ⁽³⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotageejlads) ⁽⁴⁾. I modsætning til Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 indeholder disse forordninger imidlertid ingen regler om foreneligheden af eventuelle statsstøtteelementer og heller ingen undtagelse fra anmeldelsespligten efter traktatens artikel 88, stk. 2. Det er derfor rimeligt at lade denne beslutning finde anvendelse på kompensation for offentlig tjeneste i luft- og søtransportsektoren, forudsat at en sådan kompensation ud over at opfylde betingelserne i denne beslutning også stemmer overens med de gældende regler for disse sektorer, der er indeholdt i forordning (EØF) nr. 2408/92 og forordning (EØF) nr. 3577/92.
- (19) De tærskler, der gælder for kompensation for offentlig tjeneste i luft- og søtransportsektoren, bør normalt være de samme som de tærskler, der er gældende generelt. Specielt for kompensation for offentlig tjeneste i forbindelse med sø- eller lufttransport til øer samt lufthavne og

⁽¹⁾ EFT L 156 af 28.6.1969, s. 1. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1893/91 (EFT L 169 af 29.6.1991, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 130 af 15.6.1970, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 543/97 (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 6).

⁽³⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁴⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

havne, der udgør tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 86, stk. 2, er det mere rimeligt også at fastsætte alternative tærskler baseret på det gennemsnitlige årlige passagertal, da dette bedre afspejler de økonomiske realiteter bag disse aktiviteter.

- (20) Denne beslutning tager hovedsagelig sigte på at klarlægge indholdet og rækkevidden af den undtagelsesbestemmelse, der er indeholdt i traktatens artikel 86, stk. 2, i overensstemmelse med EF-Domstolens og Førsteinstansrettens faste retspraksis og Kommissionens hidtidige praksis. For så vidt som den ikke indebærer nogen materiel ændring af gældende ret på dette område, bør den finde anvendelse omgående. Nogle af denne beslutnings bestemmelser går imidlertid videre end status quo og opstiller en række yderligere krav, der tager sigte på en effektiv kontrol med kriterierne i artikel 86, stk. 2. For at sætte medlemsstaterne i stand til at træffe de fornødne foranstaltninger på dette område bør der fastsættes en frist på et år, før disse særlige bestemmelser skal anvendes.
- (21) Fritagelsen for pligten til at indgive forhåndsansmeldelse for visse tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan anmelde et konkret støtteprojekt. Sådanne anmeldelser vil blive vurderet i overensstemmelse med principperne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste⁽¹⁾.
- (22) Bestemmelserne i denne beslutning finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder⁽²⁾.
- (23) Bestemmelserne i denne beslutning finder anvendelse, medmindre andet følger af gældende fællesskabsbestemmelser om offentlige indkøb og gældende konkurrenceregler, især traktatens artikel 81 og 82.
- (24) Denne beslutning finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til særlige, mere restriktive bestemmelser om forpligtelser til offentlig tjeneste, der er indeholdt i fællesskabsretsakter for bestemte sektorer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Formål

Denne beslutning fastlægger betingelserne for, hvornår statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, skal anses for at være forenelig med fællesmarkedet og fritaget for anmeldelsespligten efter traktatens artikel 88, stk. 3.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne beslutning finder anvendelse på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, som ydes til virksomheder i forbindelse med de tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er omhandlet i traktatens artikel 86, stk. 2, og som falder ind under én af følgende kategorier:

- a) kompensation for offentlig tjeneste ydet til virksomheder, hvis gennemsnitlige årsomsætning før skat, alle aktiviteter iberegnet, udgjorde under 100 mio. EUR i de to regnskabsår forud for det regnskabsår, hvori de fik overdraget tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, og som modtager en kompensation for den pågældende tjeneste på under 30 mio. EUR om året
- b) kompensation for offentlig tjeneste ydet til hospitaler og sociale boligselskaber, som udøver virksomhed, der af den pågældende medlemsstat defineres som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse
- c) kompensation for offentlig tjeneste i form af luft- eller søtransport til og fra øer, når den gennemsnitlige årlige trafik på ruten i de to regnskabsår, der går forud for det år, hvori tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse blev overdraget, ikke overstiger 300 000 passagerer
- d) kompensation for offentlig tjeneste til lufthavne og havne, hvis gennemsnitlige årlige trafik i de to regnskabsår, der går forud for det år, hvori tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse blev overdraget, ikke overstiger 1 000 000 passagerer for lufthavnens vedkommende og 300 000 passagerer for havnens vedkommende.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 29.11.2005.

⁽²⁾ EFT L 195 af 29.7.1980, s. 35. Senest ændret ved direktiv 2000/52/EØF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 75).

Det i litra a) fastsatte tærskelbeløb på 30 mio. EUR kan beregnes på grundlag af et årsgennemsnit af al kompensation ydet under kontraktens løbetid eller over en femårig periode. For kreditinstitutters vedkommende gælder i stedet for omsætnings-tærsklen på 100 mio. EUR en tærskel for den samlede balance på 800 mio. EUR.

2. På sø- og lufttransportområdet finder denne beslutning udelukkende anvendelse på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, der ydes til virksomheder i forbindelse med tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 86, stk. 2, og som opfylder de betingelser, der måtte gælde i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 og forordning (EØF) nr. 3577/92.

Denne beslutning finder ikke anvendelse på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, der ydes til virksomheder inden for landtransport.

Artikel 3

Forenelighed med fællesmarkedet og fritagelse for anmeldelsespligten

Statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, som opfylder de i denne beslutning fastsatte betingelser, er forenelig med fællesmarkedet og fritaget for anmeldelsespligten efter traktatens artikel 88, stk. 3, medmindre andet gælder i henhold til mere restriktive bestemmelser om forpligtelser til offentlig tjeneste i fællesskabsretsakter for bestemte sektorer.

Artikel 4

Overdragelse

For at denne beslutning kan finde anvendelse, skal ansvaret for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse være overdraget den pågældende virksomhed ved en eller flere officielle retsakter, hvis form kan fastsættes af den enkelte medlemsstat. Denne retsakt eller disse retsakter skal bl.a. klart angive:

- a) arten og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste
- b) de involverede virksomheder og det omfattede område
- c) arten af eventuelle eksklusive eller særlige rettigheder, virksomheden har fået indrømmet
- d) parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen

- e) de foranstaltninger, der er truffet for at undgå og sikre tilbagebetaling af en eventuel overkompensation.

Artikel 5

Kompensation

1. Kompensationen må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at dække omkostningerne ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, under hensyn til de hermed forbundne indtægter samt en rimelig forrentning af den eventuelle egenkapital, der måtte være nødvendig for at kunne opfylde disse forpligtelser. Kompensationen skal reelt anvendes til udførelsen af den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, idet virksomheden dog har ret til at oppebære en rimelig fortjeneste.

I kompensationen medregnes alle de fordele, der er ydet af staten eller med en hvilken som helst form for statsmidler. Ved vurdering af den rimelige fortjeneste skal der tages hensyn til alle eller nogle af de produktivetsgevinster, de pågældende virksomheder opnår i løbet af en aftalt, begrænset periode, uden at det forringer kvalitetsniveauet i de tjenesteydelser, virksomheden af staten har fået overdraget at udføre.

2. De omkostninger, der kan tages hensyn til, er alle omkostningerne ved udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse. De beregnes i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper på følgende måde:

- a) Udover den pågældende virksomhed ikke andre aktiviteter end tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan der tages hensyn til alle omkostningerne herved.
- b) Udover virksomheden også andre aktiviteter, der falder uden for tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, tages der kun hensyn til omkostningerne ved tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.
- c) De omkostninger, der henføres under tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan omfatte alle variable omkostninger ved udførelsen af denne tjenesteydelse, et forholdsmæssigt bidrag til de faste omkostninger, der er fælles for både tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og andre aktiviteter, og en rimelig fortjeneste.
- d) Omkostningerne ved investeringer, bl.a. i infrastruktur, kan medregnes, når de er nødvendige for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.

3. De indtægter, der skal tages hensyn til, skal mindst omfatte alle indtægterne fra tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse. Har den pågældende virksomhed fået indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder i forbindelse med en anden tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, der giver en fortjeneste, som overstiger den rimelige fortjeneste, eller har den af staten fået indrømmet andre fordele, skal disse medregnes i indtægterne, uanset hvordan de vurderes i forhold til artikel 87. Medlemsstaten kan bestemme, at fortjeneste fra anden virksomhed end tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse helt eller delvis skal medgå til finansiering af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.

4. Ved »rimelig fortjeneste« forstås i denne beslutning en forrentning af egenkapitalen, der tager hensyn til virksomhedens risiko eller manglende risiko som følge af medlemsstatens intervention, navnlig hvis staten indrømmer eksklusive eller særlige rettigheder. Denne forrentning må normalt ikke overstige den gennemsnitlige kapitalforrentning i den pågældende sektor i de senere år. I sektorer, hvor der ikke findes nogen virksomhed, der kan sammenlignes med den virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan sammenligningen foretages med virksomheder i andre medlemsstater eller om nødvendigt i andre sektorer, forudsat at der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i hver sektor. Ved fastlæggelsen af, hvad der udgør en rimelig fortjeneste, kan medlemsstaterne indføre incitamentsbaserede kriterier, bl.a. i forhold til servicekvalitet og produktivtetsgevinster.

5. Udøver en virksomhed aktiviteter, der både falder ind under og uden for tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, skal omkostninger og indtægter ved tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og omkostninger og indtægter ved de andre aktiviteter samt parametrene for fordelingen af omkostninger og indtægter fremgå særskilt af dens interne regnskaber.

De omkostninger, der henføres under aktiviteter, der falder uden for tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, skal omfatte alle de variable omkostninger, et passende bidrag til de fælles faste omkostninger og en rimelig kapitalforrentning. Der må ikke ydes nogen kompensation for sådanne omkostninger.

Artikel 6

Kontrol med overkompensation

Medlemsstaterne skal med jævne mellemrum foretage eller lade foretage kontrol med henblik på at sikre, at virksomhederne ikke modtager kompensation, der overstiger det efter reglerne i artikel 5 fastlagte beløb.

Medlemsstaterne skal kræve en eventuel overkompensation tilbagebetalt, og parametrene for beregningen af fremtidig kompensation skal opdateres. Hvis overkompensationen ikke overstiger 10 % af den årlige kompensation, kan overkompensationen fremføres til det efterfølgende år og fratrækkes den kompensation, der ellers skulle ydes for den periode.

Inden for socialt boligbyggeri skal medlemsstaterne foretage eller lade foretage regelmæssig kontrol i hver enkelt virksomhed for at sikre, at den pågældende virksomhed ikke modtager en kompensation, der overstiger det efter reglerne i artikel 5 fastlagte beløb. En eventuel overkompensation kan fremføres til den efterfølgende periode med et beløb på op til 20 % af den årlige kompensation, forudsat at den pågældende virksomhed udelukkende udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

Artikel 7

Information

Medlemsstaterne opbevarer i mindst 10 år alle oplysninger, der måtte være nødvendige for at fastslå, om kompensation, der er ydet, er forenelig med denne beslutning.

Efter skriftlig anmodning fra Kommissionen fremsender medlemsstaterne alle de oplysninger, Kommissionen finder nødvendige for at afgøre, om de gældende kompensationsordninger er forenelige med denne beslutning.

Artikel 8

Rapportering

Hver medlemsstat indgiver hvert tredje år en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af denne beslutning med en udførlig beskrivelse af, hvordan den anvendes i alle sektorer, herunder den sociale boligsektor og hospitalssektoren.

Den første rapport indgives senest den 19. december 2008.

Artikel 9

Konsekvensanalyse

Senest senest den 19. december 2009 foretager Kommissionen en konsekvensanalyse på grundlag af faktuelle oplysninger og resultaterne af de brede høringer, den foretager på grundlag af data fra medlemsstaterne indsendt i overensstemmelse med artikel 8.

Konsekvensanalysens resultater forelægges for Europa-Parlamentet, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og medlemsstaterne.

Artikel 10

Ikrafttrædelse

Denne beslutning træder i kraft den 19. december 2005.

Artikel 4, litra c), d) og e), og artikel 6 anvendes med virkning fra den 29. november 2006.

Artikel 11

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2005.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen
